

دولت روحانی ترجیح داد به جای اعمال تعطیلی موثر، برخی محدودیت های تکراری را با تاخیر یک هفته ای در اجرا تصویب کند

ان شاء الله از شنبه

می رسد فعلا خبری از دسترسی ایرانی ها به آن نیست و نه خبری از تولید و کشف دارویی داریم. همه چیز در پی ثبات ترین حالت ممکن جریان دارد و کاری هم از دست هیچ کس بر نمی آید. همه می ترسیم، همه نگرانیم و همه فقط دنبال کورسویی از امید می گردیم که بالاخره بار دیگر روزهای را شبیه به روزهای قبل از شیوع کرونا تجربه کنیم. خیالی که متخصصان و سیاستمداران و... می گویند، به این زودی ها دست یافتنی نیست. در این فضای غبار آلود و بی ثبات اما راهی جز زندگی وجود ندارد، حداقل برای ما و چند میلیارد آدم دیگر شبیه به ما، مجبوریم زندگی کنیم و مراقب باشیم و فعلا روزگار بگذرانیم تا به ته خط برسیم، ته خطی که می تواند برای برخی زیبا باشد و برای برخی هم بارگشت به زندگی پسا کرونا. چشم امید به همراهی مردم و سیاست های دولت هاست، چشم به اقداماتی داریم که شاید کمی از آلام بشر کم و به قطع زنجیره این اپیدمی هولناک کمک کند. ولی در همین چشم انتظار می هم ایرانی باشی یا اروپایی، چینی یا آمریکایی کره ای یا آفریقایی، فرق دارد و همین بیش از پیش ما را امیدوار یا نگران می کند. چرا؟ در ادامه بیشتر حرف می زنیم.

و مردم نسبت به آن مقاوم شوند! این کشورها که انگلستان از اولین های آن بود، خیلی زود به بن بست رسیدند و به ناکارآمد بودن سناریوی انتخابی پی بردند و فهمیدند کرونا بیماری نیست که بتوان آن را با این روش کنترل کرد. منتها علی رغم این آگاهی و اطلاع از خروجی این روش، برخی کشورهای دیگر که نام ایران را هم شاید بتوان در میان آنها قرار داد، بر این طریق ماندند و به ره دلیلی آن را ادامه دادند تا اینکه کار به جایی رسید که روزانه رکورد موارد ابتلا و مرگ و میر را شکستند و جابه جا کردند. شاید خرده بگیرند که کسی این ادعا را در ایران تایید نکرده است، البته اگر بسیاری از متخصصان را جزء این کسی ها محسوب نکنیم. اما باید گفت آنچه از نوع مواجهه برمی آید جز این را به ذهن متبادر نمی کند و جلوتر هم بیشتر از این خواهیم گفت.

یک دوم کارکنان حضور پیدا می کنند و در سطح یک یا زرد حدود دوسوم کارکنان حضور پیدا خواهند کرد. البته مسئولان ادارات براساس ضرورتی که ایجاد می شود تعیین خواهند کرد چه گروهی سرکار حاضر شوند. محدودیت بعدی که ایجاد خواهد شد در ترده ها خواهد بود. محدودیت ترده ها نیز شامل سطح هشدار ۲ و ۳ است یعنی منطقه قرمز و نارنجی که خودروهای بومی یا پلاک بومی این شهرستان ها نمی توانند از شهر خود خارج شوند و به شهر دیگر هم نمی توانند وارد شوند و برعکس پلاک های غیروبومی هم نمی توانند وارد شهرهای قرمز و نارنجی یا با سطح هشدار ۳ و ۲ شوند. به دلیل ضمانت اجرایی، طرح جزئیات دیگری هم دارد که اعلام خواهیم کرد. «اینکه چرا این طرح از اول آذر اجرایی نمی شود هم خود جای سوال است، چرا که رئیس جمهور روز گذشته خاطرنشان کرد: «وزیر بهداشت می گوید در مقابله با این ویروس، روز برای ما مهم نیست ساعت مهم است.» با این وجود می بینیم این محدودیت های جدید که البته تکرار همان محدودیت های قبلی است و خیلی تفاوتی با آنها نمی کند، قرار است با یک هفته تاخیر اجرایی شود و علت آن هم اطلاع رسانی به مردم بیان می شود. یعنی اگر روزانه میانگین فوتی ها را ۵۰ تا ۹۰ نفر در روز در نظر بگیریم، در این هفت روز بیش از سه هزار نفر از هموطنان مان قربانی کرونا می شوند و خبری از محدودیت های جدی نیست!

از هجوم جمعیت بسیار زیادی از مردم به یک فروشگاه در یک پاساژ در غرب تهران برای خرید از حراجی! فیلم کوتاهی که به خوبی می تواند تمام آنچه را که اینجا نوشتم در چند ثانیه نشان دهد: از بی ملاحظگی مردم و بی توجهی آنها به موارد بهداشتی و ایمنی تا عدم وجود ضمانت اجرایی در سیاست هایی که از سوی مسئولان برای کنترل کرونا اتخاذ شده است. به همین سادگی و روشنی!

می کنیم و می گویم روزانه ۱۰۰ و چند هزار کیت کرونا تولید می کنیم اما فرمانده ستاد مقابله با کرونای تهران خبر از روبه انتام بودن ذخایر کیت تشخیصی می دهد. یک چیزهایی با هم نمی خواند و ما هم نمی دانیم اینجا را از چه کسی مطالبه کنیم. احتمالا عایدی ما هم شعرخوانی وزیر بهداشت و درد دل های او یا رهبری و حاج قاسم و رسانه ها خواهد بود! صرفا برای مرور و ثبت در تاریخ چند اظهار نظر در رابطه با لزوم تعطیلی دوهفته ای خصوصا در تهران را می نویسم شاید بعدها به درد خورد.

مجلس شورای اسلامی

حسینعلی شهبازی، رئیس کمیسیون بهداشت و درمان مجلس شورای اسلامی: «باید تهران و کلانشهرها حداقل به مدت دوهفته تعطیل شود و برای بعد از آن هم برنامه ریزی اساسی صورت گیرد در غیر این صورت ما هفته آینده طرح دوقرویتی را برای الزام دولت به این کار ارائه خواهیم کرد.»

دانشگاه های علوم پزشکی کشور

پیام طبری، رئیس بخش عفونی بیمارستان مسیح دانشوری گفت: «۶۵۰ نفر از روسای دانشگاه های علوم پزشکی به وزیر بهداشت نامه نوشته و خواستار تعطیلی دوهفته ای کشور شده اند.»

تعداد مبتلا مجموع بیماران کووید-۱۹ در کشور به ۷۴۹ هزار و ۵۲۵ نفر رسید. متاسفانه در طول ۲۴ ساعت گذشته تا ۲۴۴ آبان ماه، ۴۵۲ بیمار کووید-۱۹ جان خود را از دست دادند و مجموع جان باختگان این بیماری به ۴۱ هزار و ۳۴ نفر رسید. خوشبختانه تا کنون ۵۵۲ هزار و ۷۴۷ نفر از بیماران، بهبود یافته یا از بیمارستان ها ترخیص شده اند. ۵۶۴۲ نفر از بیماران مبتلا به کووید-۱۹ در وضعیت شدید این بیماری تحت مراقبت قرار دارند. علاوه بر این تا کنون پنج میلیون و ۴۶۴ هزار و ۱۹۱ آزمایش تشخیصی کووید-۱۹ در کشور انجام شده است. «من خیلی از این قیاس ها بلد نیستم که روزی ۴۰۰ و اندی کشته یعنی هر روز سقوط یک هواپیما و نمی دانم تصادف بیش از ۱۰۰ اتوبوس مسافری و... من فقط این را می دانم که در یکی از بدترین دوره های زندگی به سر می بریم و هر روز مان با خبر در گذشت چند صد نفر از هموطنان مان زهر می شود. بیشتر از هشت ماه است که چشم مان به فلان رسانه و بهمان شبکه خشک شده است که بالاخره یک نفر یک جایی در این دنیای هزار رنگ خبر از پایان کابوس کرونا بدهد، اما هیچ در هیچ، نه خبر قطعی از واکسنی به گوش می رسد که اگر هم

روزانه یا کسی مبتلا به این ویروس نمی شود یا اگر شد، خبری از مرگ و میر نیست. گروه دیگری از کشورها مسیر مواجهه فعال را در پیش گرفتند و چون یا نخواستند یا شرايطش مهیا نبود که قرنطینه را اجرایی کنند، از این مسیر به بیمارپایی فعال پرداختند و تا توانستند آلودگی ها را شناسایی و از شیوع بیشتر جلوگیری کردند. از کره جنوبی تا آلمان و بسیاری دیگر از کشورها از این مسیر به موفقیت های خوبی دست یافتند و توانستند تا حد قابل قبولی این همه گیری را در کشور خودشان کنترل کنند. منتها برخی دیگر از کشورها راه سومی را برگزیدند که به تعبیر سازمان بهداشت جهانی، غیر اخلاقی و غیر انسانی بود. رجوع به روش ایمنی توده ای، روشی که دست روی دست می گذارد تا درصد قابل توجهی از مردم به ویروس مبتلا شوند و به نوعی عفونت طبیعی در جامعه پخش

تعریف شد. سطح هشدار سه شامل شهرها و شهرستان های قرمز، سطح هشدار دو شامل شهرها و شهرستان های نارنجی و سطح هشدار یک شامل شهرها و شهرستان های زرد هستند. واقعیت این است که هدف در این محدودیت ها، تعطیلی کسب و کار مردم نیست ولی جاهایی مجبوریم به خاطر عدم رعایت پروتکل ها و بار زیاد بیمارستان ها اعمال محدودیت کنیم. به طور مثال اگر شهرستانی در وضعیت سطح هشدار سه قرار گیرد در این وضعیت به جز مشاغل خیلی ضروری که مربوط به تهیه مایحتاج ضروری مردم، امنیت و سلامت می شوند، بقیه مشاغل همه تعطیل هستند. همچنین براساس ارزیابی های وزارت بهداشت، این تعطیلی ممکن است دو هفته یا کمتر و بیشتر طول بکشد. در ارزیابی اولیه شاید بیش از ۱۰۰ شهرستان مشمول محدودیت های سطح قرمز می شوند که اکثر مراکز استان ها و از جمله تهران جزء این وضعیت قرمز هستند. در وضعیت نارنجی یا سطح هشدار ۲ حدود ۱۵۰ شهر یا شهرستان جزء این محدوده قرار می گیرند که محدودیت های مشاغل سطح ۳ و ۴ در آنها اجرا می شود که جزئیات دقیق تر به اطلاع خواهد رسید. حدود ۱۵۵ شهرستان نیز در وضعیت زرد قرار دارند که سطح شغلی ۴ در آنها محدود خواهد شد. اگر سطح هشدار ۳ و منطقه قرمز وجود داشته باشد، حدود یک سوم کارکنان در ادارات حضور پیدا می کنند و در سطح هشدار ۲ یا نارنجی

خروجی جز رکورد شکنی در تعداد ابتلا و مرگ و میر چیزی نبوده است. اگر این سیاست ها قرار بود یک اپسیلون بر روند شیوع افسارگسیخته کرونا در کشور اثر بگذارد، هر روز نباید آمار مرگ ۴۰۰ و اندی از مردم کشورمان را مخابره می کردیم. البته در این گذار باید هم نقش مردم و هم نقش مسئولان را مورد توجه قرار داد. هرچند قائل به نقش بسیار بیشتر دولت و مسئولان هستیم. روز گذشته فیلمی در فضای مجازی دست به دست شد

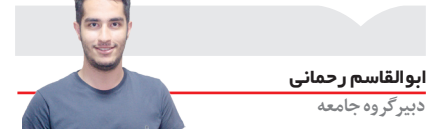
و تنها راه موقت برون رفت از شرایط فعلی را این تعطیلی می دانند، همه چیز هوا می شود و کسی هم پاسخگو نیست؟ واقعا خیلی عجیب نیست این نوع واکنش؟ اصلا یک جای کار می لنگد، یک جای کار می لنگد که وقتی یک نفر خلاف نظارت اعضای ستاد ملی مقابله با کرونا حرف می زند، عذرش را از این ستاد می خواهند؟ یک جای کار می لنگد که روسای ۶۵ دانشگاه علوم پزشکی کشور نامه می دهند که باید دوهفته همه جا را تعطیل کنیم اما کسی توجهی به آن نمی کند، یک جای کار می لنگد که ما ادعای خودکفایی

کمیته علمی ستاد ملی مقابله با کرونا

مینو محرز، عضو کمیته علمی ستاد ملی مقابله با کرونا: «الآن به قدری وضع بد است که باید حداقل یکی، دو هفته تهران را کامل تعطیل کنند تا میزان مراجعه به بیمارستان ها و بستری ها کمتر شود. به دلیل اینکه همه افراد مسن و دارای بیماری های زمینه ای گرفتار شده اند.»

استانداری تهران

انوشیروان محسنی بندپی، استاندار تهران: «با پیشنهاد تعطیلی دوهفته ای تهران موافق هستیم. اما این پیشنهاد باید در ستاد ملی مقابله با کرونا تصویب شود.»

ابوالقاسم رحمانی

دبیر گروه جامعه

بگذارید این بار هم با خبر تلخ تعداد مبتلایان و جان باختگان بر اثر ویروس کرونا شروع کنم. اعدادی که مدت هاست حداقل برای خیلی از ما احتمالا مسئولان فراتر از این عدد بودن نرفته اند و عادت کرده ایم هر روز حوالی ساعت ۱۴، نگاهی به آنها بیندازیم و دربندترین حالت آه افسوسی بکشیم و خود را برای روز بعد آماده کنیم. طبق اعلام سیماسادات لاری، سخنگوی وزارت بهداشت: در ۲۴ آبان ۱۳۹۹ و براساس معیارهای قطعی تشخیصی، ۱۱ هزار و ۲۰۳ بیمار جدید مبتلا به کووید-۱۹ در کشور شناسایی شد که دوهزار و ۵۰۹ نفر از آنها بستری شدند. با اضافه شدن این

ایران: تکس نشین قایق ایمنی توده ای

بعد از پاندمی گسترده کرونا، بعد از آنکه کشورها یکی یکی قربانی این ویروس کشنده شدند، مسئولان و سیاستگذاران و مدیران در هر کشوری دست به اجرای سیاست هایی زدند تا مردم آن کشور کمترین گزند را از این همه گیری ببینند. یک سری از کشورها از بیخ و بن دست به قرنطینه زدند و مثل چین حالا ایامی را پشت سر می گذارند که خبری از کرونا و مصیبت هایش نیست.

دوخته بودیم و امیدوار به اینکه بالاخره امروز خبر تعطیلی دوهفته ای را اعلام می کنند، باز هم دست از پا درازتر با همان همیشگی ها مواجه شدیم و راهکارهای تکراری و محدودیت هایی که ضمانتی بیشتر از نوشته شدن روی کاغذ و همان جا ماندن برای اجرا ندارند! روز گذشته حسن روحانی رئیس جمهور و رئیس ستاد ملی مقابله با کرونا در ارتباط با تصمیمات جدید این ستاد گفت: «از شنبه هفته آینده یعنی اول آذر طرحی اجرا می شود که مربوط به کل کشور است و البته در هر شهر بنا بر اقتضات آن شهر اجرا می شود و کلیت آن تا پایان کرونا ادامه خواهد داشت. ظاهر این طرح درست است که با جریمه ها و تعطیلی مراکز فرهنگی و نظایر آن خود را بروز و ظهور می دهد اما بیشتر یک هشدار برای مردم است که بدانند این ویروس، ویروس فرودین و اردیبهشت نیست. در همه سال امکان شیوع وجود دارد.» هیچ خبری از تعطیلی تهران و مطالبه عمومی و تخصصی در این رابطه نشد! پس از روحانی اما علیرضا رئیس، سخنگوی ستاد ملی مقابله با کرونا در رابطه با محدودیت های جدیدی که از ابتدای آذرماه اجرایی خواهد شد، گفت: «این طرح طرحی هوشمند و پویاست و براساس بررسی های وزارت بهداشت از بار بیماری و میزان بستری روزانه بیماران در شهرستان ها صورت گرفته است. این طرح شهرستان ها را به سطح هشدارهای مختلفی درمی آورد. در این زمینه سه سطح هشدار

فاصله گذاری هوشمند، تا محدودیت های مقطعی و استانی، تا جریمه افراد بدون ماسک و این آخر هم فعالیت مشاغل گروه های ۲، ۳ و ۴ تا ساعت ۱۸ و فعالیت مترو و اتوبوس تا ساعت ۲۰ و ۲۱! اینکه تا امروز هیچ گزارش و ارائه ای از میزان اثرگذاری این طرح ها و راهکارها ارائه نشده است تا ببینیم که چه گلی با اینها به سر مردم زده شده است یک طرف ماجراست، اما آنچه عیان است بعد از گذر از تمام اینها، با اجرای تمام این سناریوها و اقدامات،

مرگ و میرها و این وضع وخیم شیوع کرونا در کشور را برعهده نمی گیرد و صرفا مسئولان هم به شرح وضعیت می پردازند و توپ را به زمین مردم می اندازند و آنها را مقصر وضع موجود جلوه می دهند چه کسی مسئول کشته شدن ۴۰ و اندی نفر از هموطنان در طول یک روز است؟ اصلا با چه سازوکاری وقتی تمام جوامع و محافل علمی و تخصصی تعطیلی را تجویز و مطالبه می کنند، مجلس شورای اسلامی، شورای شهر تهران، پزشکان و کادر درمان و حتی کمیته علمی ستاد ملی مقابله با کرونا، درخواست تعطیلی دوهفته ای دارند

سازمان نظام پزشکی

محمد رضا ظرفرندی، رئیس کل سازمان نظام پزشکی ایران: «طی جلساتی که با استاتید این حوزه داشته ایم و کارهای تحقیقاتی انجام شده، لازم می دانیم که تهران حداقل دوهفته تعطیل شود تا فضایی برای تنفس مراکز درمانی ایجاد شود.»

شورای شهر تهران

محسن هاشمی، رئیس شورای شهر تهران: «به نظر می رسد مملکرد دست اندرکاران ستاد کرونا برای مقابله جابگو نبوده است و نیازمند تعطیلی کامل دوهفته ای تهران و کلانشهرها هستیم و در غیر این صورت از پس موج سوم بزمی آیین.»

اجرای محدودیت های تکراری با یک هفته تاخیر!
از آمار گفتیم، از درد و آلامی که این مردم را از پا درآورده هم نوشتیم. نه فقط امروز که بیش از هشت ماه است که می نویسیم، منتها از همه اینها بالاتر بلا تکلیفی است. سردرگمی بین تناقضات، سردرگمی بین سیاست هایی که معلوم نیست کجا تصمیم شان گرفته می شود و چه جوری اجرایی می شوند. سردرگمی بین مردن و زنده ماندن! وضعیت مناسب نیست. به هر بیمارستانی که سر می زنیم، از هر پزشک و متخصصی که می پرسیم، با هر بیماری که هم کلام می شویم و از شهرستان ها که اطلاع کسب می کنیم، همه از یک چیز خبر می دهند و آن هم، وضعیت بحرانی است. یکی از دوستان هم شب گذشته از کرمانشاه تصویری برای من فرستاد از اعزام بیماران با اتوبوس آمبولانس ها، دوست دیگری از بیمارستان های تهران تماس گرفت که تخت ها پر شده اند و دیگر جایی برای بیماران نداریم، آن یکی حرف از کمبود کیت کرونا می زد و خلاصه اینکه بلبشویی شده است. هم چشم انتظاریم تا شاید آن کسی که باید اینها را بشوند، ببیند و بشنود، وقتی دید و شنید تصمیم کارگشا بگیرد و حداقل برای مقطعی هم که شده مردم و کادر درمان کشور را از این فشار نجات دهد، اما بازهم خبری نیست، بازهم همان سردرگمی و بلا تکلیفی، بازهم راهکارهای بدون بازده و بازهم ساده انگاری! روز گذشته و بعد از اینکه همه چشم به رسانه

سیاست هایی که ندرای بر روند مواجهه با کرونا تاثیر مثبت نداشته اند

این اما همه ماجرای مواجهه ایران با کرونا نیست و مساله نظارت بر اجرا و ضمانت اجرایی سیاست های مقابله ای چالش جدی تری بوده است که دولت و مجموعه ستاد ملی مقابله با کرونا با آن مواجهند. مروزی از ابتدا تا امروز به سیاست های اتخاذ شده برای مقابله با کرونا داشته باشیم. از طرح

همه موافق تعطیل، جز روحانی!

بالا یک گلایه ریزی نسبت به عدم اعلام تعطیلی دوهفته ای پایتخت داشتیم. اشاره کردم که روز گذشته خبره به رسانه ها و چشم انتظار نشستیم بودیم که این خبر یعنی تعطیلی دوهفته ای تهران و برخی دیگر از استان ها از ستاد ملی مقابله با کرونا منتشر شود. منتها این چشم انتظاری فایده ای نداشت و خبری از تعطیلی نبود. اینجا اما یک سوال عجیب به وجود می آید و آن هم اینکه دقیقا چه کسی تصمیم گیر است؟ در شرایطی که هیچ کس مسئولیت

ستاد مقابله با کرونای تهران

علیرضا زالی، فرمانده ستاد عملیات مدیریت بیماری کرونا در کلانشهر تهران: «تعطیلی تهران صرفا برای کنترل اپیدمی نیست بلکه برای فرصت احیا و ایجاد بازایی توان کادر پزشکی است و براین اساس پیشنهاد ما تعطیلی دو تا سه هفته ای در تهران است.»

متخصص بیماری های عفونی

مسعود مردانی، متخصص بیماری های عفونی: «تعطیلات مدنظر ما که می تواند بار بیماری را کاهش دهد همچون تعطیلات نوروز و حتی ماه رمضان است. بهترین حالت، تعطیلی همه جا به جز آتش نشانی، مراکز درمانی، داروخانه ها و مغازه های مرتبط با فروش مواد غذایی است.»